

Thơ: Con về nhà xưa

ISSN: 2734-9195

09:50 07/12/2025

Thân con nửa đời phiêu bạt/Vẫn chưa gột hết vô minh/Tưởng tri, mê lầm, chấp thủ/Bao lần làm khổ song thân.

Tác giả: **LTP**

Con về nhà xưa **hoang vắng**
Bạc thêm nay thiếu bóng cha
Gợn lên trong làn khói mỏng
Nụ cười, tiếng mẹ phôi pha.

Con về nhà xưa hoang vắng
Tìm nơi **bếp củi**, tro tàn
Những đêm cha ngồi nhóm lửa
Mắt buồn khuất nẻo lo toan.

Hình ảnh chỉ mang tính chất minh họa.

Con về nhà xưa hoang vắng
Gió đưa vọng lại bên hè
Lời ru à ơi... của mẹ
Ủ tròn giấc ngủ say mê.

Con về nhà xưa lặng lẽ
Tường vôi rêu phủ hoen mờ
Thèm nghe lời ông kể chuyện
Êm đêm như thuở ấu thơ.

Con về vườn xưa ươm nắng
Chim ca lãnh lót trên cành
Khóm hoa cha trồng hé nở
Bướm vàng chao lượn mong manh.

Con về dòng sông ngày ấy
Nước trôi in dấu thời gian
Cánh bèo lững lờ vô định
Như đời người lắm đa đoan.

Con về đường xưa trắng sáng
Sao rơi lấp lánh đồng quê
Nghe như lời **kinh Bát Nhã**
Tan dần phiền não u mê.

Thân con nửa đời phiêu bạt
Vẫn chưa gột hết **vô minh**
Tưởng tri, mê lầm, chấp thủ,...
Bao lần làm khổ song thân.

Nguyện đem nửa đời còn lại
Gieo duyên, tích phước an lành
Rải tâm từ khắp tam giới
Dẫn dòng tâm ấy vắng sinh.

Tác giả: **LTP**

(Viết nhân dịp lễ Tiểu Tường của ba ngày 19/11/Ất Tỵ (07/01/2026)).